

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 23 (5562)

Otrdien, 1987. gada 24. februārī

Maksā 3 kap.

PADOMJU DZĪVESVEIDS

Palīdzība Gruzijas iedzīvotājiem

«Palīdzēsim brālīgajai Gruzijai, kas cietusi dabas katastrofā!» Šis plakāts neatstāj vienaldzīgu nevienu, kas iet Daugavpils lokomotīvu remonta rūpnīcā.

Vēsts par nelaimi, kas piemeklējis tālo kalnu ciematu iedzīvotājus, izraisījis pilsētniekos līdzjūtību. Dažu uzņēmumu strādnieki sākuši vākt naudu. Citos kolektīvos no darbalaudīm pienāk iesniegumi ar lūgumu pārskaitīt vienas dienas darba algu kontā Nr. 000700024, ko tagad zina visi. Dedzīgi atsaukušies arī jaunieši. Piemēram, ķimiskās skolas ražošanas apvienības komunisti nolēmuši nodot cietuša-

jiem 500 rubļus, kas nopelnīti sestdienas tatkā. Skolu audzēkņi nosūtījuši uz Gruziju grāmatas.

Daudzi daugavpilieši šajās dienās ierodas krājkasēs, lai nosūtītu daļu ietaupījumu dabas katastrofas piemeklēto rajonu iedzīvotājiem. Tā rīkojušies, piemēram, ārste Inna Gusareviča, laborante Aleksandra Nikuličeva un citi, kuri zina, ka nelaimē ir jāpalīdz. Šis izjūtas pauz arī telegrammas, kas no Daugavas krastiem tiek sūtītas uz Aizkaukāza republiku.

V. RUDOJS,
LATINFORM
korespondents

Īsts meistars

Iepazīstieties: Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas remontu un celtniecības iecirkņa jaunais strādnieks, komjaunietis Māris Daugavietis. Pēc kolēģu atsauksmēm — universāls meistars: nāmdaris, mūrnieks, betonētājs, apdares darbu pratējs.

Māris kolektīvā ienācis samērā nesen — 1985. gada decembrī. Taču meistarīgi un ar lielu pienākuma apziņu veicot uzticētos pienākumus, viņš iemantojis savu biedru cieņu.

L. Skuteļa vadītā brigādē, kurā strādā Māris, pagājušajā gadā trīsreiz kļuva par iecirkņa sociālistiskās sacensības uzvarētāju. Arī iecirknis sacensībā starp uzņēmuma palīgcehiem divus ceturkšņus pēc kārtas izvirzījās pirmajā vietā. Tas ir arī Māra Daugavieša nopelns.

J. SILICKA foto

„Intervija ar „klusētājiem“

Kritiskais materiāls ar šādu nosaukumu mūsu avīzē bija publicēts 27. janvārī (Nr. 11 (5550)). Tajā kritizētās Preiļu specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas priekšnieks M. GARS-NIEKS ziņo redakcijai, ka rakstā teiktā atbilst patiesībai.

«Izstrādāti konkrēti pasākumi organizācijas darba uzlabošanai. Ar nolūku paaugstināt objektos veicamo darbu kvalitāti ieviesta stingra kontrole. To vada galvenais inženieris S. Glužins, Martā iepārlānotas nodarbinātības brigādēm, iesaistot šajā pasākumā arī Latvijas specializētā lauku montāžas tresta speciālistus. Šo nodarbinātību mērķis — dziļāk apgūt darbu projektu prasības.

Lai nerastos nesaskaņas starp specializēto pārvietojamo mehanizēto kolonnu un starp kolonnu celtniecības organizāciju (kā tas mēdza būt agrāk), tagad mēs sūtam uz vietām savus speciālistus, kuri kontrolē, kā objekti tiek sagatavoti montāžas darbiem.

Šogad janvāra beigās specializētā pārvietojamajā mehanizētā kolonnā tika organizēta tikšanās ar SCO vadošajiem darbiniekiem, partijas organizācijas sekretāru S. Trofimovu un ražošanas tehniskās daļas priekšnieku J. Binderu, lai sapulcē par darba jautājumiem atklāti runātu par tām nesaskaņām, kuras traucē abu organizāciju normālu darbu (tās mīnētas arī rakstā rajona avīzē), kā arī par citām problēmām, lai turpmāk strādātu pēc darba stafetes principa.

Sapulcē uzstājās SCO partijas pirmorganizācijas sekretārs S. Trofimovs, kurš izteica priekšlikumu ieviest objektā kopēju brigādes darbuzņēmumu, strādāt visiem kā vienas ģimenes locekļiem. Specializētās PMK strādnieki atsauca uz šo ierosinājumu un izteica savus priekšlikumus par to, kas būtu jādara, lai uzlabotu galvenās darbuzņēmējas organizācijas darbu, lai sagatavotu objektus santehnikai darbiem, sākot ar inženiertehnisko dokumentāciju, kā arī pa-

augstinātu kontroli kā no SCO, tā arī no SPMK puses.

Neiztika, protams, arī bez kritiskām piezīmēm, kuras strādnieki adresēja starp kolonnu celtniecības organizācijai. Viņi izteica visus sasāpējušos jautājumus. Un tomēr, jāsaka atklāti, daži mūsu

Iedarbība

biedri turējās it kā nomaļus, tā teikt, tālāk no grēka, un visās lietās vainoja tikai galveno darbuzņēmēju organizāciju.

Patiesā aina gan ir citāda. Nenoliedzami ir tas, ka grūti nākas atzīt savas kļūdas, konkrēti to, ka mūsu organizācijas dēļ SCO darba ritms bija palēnināts, bet reizumis pat pārtraukts. Tas jāņem vērā. Jo vairāk tādēļ, ka pašlaik kolektīvs apņēmis atbildības par visām pagātnē piederošajām «atspēlēšanās» metodēm un uzskāta konkrētu, lietisku darbu. Tas nāks par labu ne tikai abiem celtniecības organizāciju kolektīviem, bet arī pasūtītājam.

Tagad mēs cenšamies darīt visu, lai SPMK vainas dēļ galvenajam darbuzņēmējam nerastos darba pārtraukumi, lai SCO sekmi strādātu pēc brigādes, līdzdarbības principa. Taču ar apņemšanos vien ir par maz. To mēs labi saprotam, tāpēc kopīgā darbā ikvienu jāatbild, un pirmām kārtām inženiertehniskos jautājumus, cenšamies risināt perspektīvi. Jo santehniko darbu tehnoloģija — tā ir daļa no celtniecības darbu kopīgās tehnoloģijas, kuras būtība ir racionāli un pakāpeniski veikt darbu, katrā objektā vai atsevišķā tā daļā. Sevišķi svarīgi ir laikus iekļauties kopējiem celtniecības darbiem atvēlētajos terminos.

Pagaidām to var tikai vēlēties. Mūsu negatīvie objekti, ja tā var teikt, piespiež mūs strādāt neritmiski, pārkaņot noteikumu prasības. Iesaistīt darbā papildspēkus. Rezultātā rodas, ka jau paveikto nākas pārstrādāt gan mums, gan galvenajam darbuzņēmējam. Jājautā, kāpēc? Tikai tāpēc, ka viens pastiepis, nodot objektu montāžas darbiem, bet otrs — negatavo objektu pieņem-

Tādas jau gadiem izveidojušās attiecības starp galveno darbuzņēmēju un līdzuzņēmējorganizāciju pašlaik nav pieļaujamas. Mēs ieteicām sastādīt kopīgu objektā veicamo darbu grafiku, kurā pa dienām būtu norādīti līdzuzņēmējorganizācijai uzlikto darbu izpildes termiņi. Protams, šādiem grafikiem jābūt savstarpēji saskaņotiem un apspriestiem visos sīkumos. Tikai tad iespējams strādāt efektīvi. Ja noteiktā termiņā (vienalga kādu limeslu dēļ) plānotais nebūs izpildīts, vainīgajiem jānes ne tikai morāla, bet arī materiāla atbildība. Tāpēc lieku reizi gribu uzsvērt, ka pānkumi šajā kopējā lietā gādāmi tikai tad, ja abas organizācijas strādās ritmiski un līdzsvaros veicamo darbu apjomus.

Nedaudz par būvju materiāli tehnisko apgādi. Pagājušajā gadā objektos nepietiekamā daudzumā saņemām santehnikos materiālus: caurules, armatūru, iekārtas. Speciālajos cehos ar lieliem pārtraukumiem ražoja sagataves. Vainojami esam arī mēs paši: ne vienmēr tās pasūtījām savlaicīgi. Tā rezultātā gada laikā, salīdzinot pa atsevišķiem mēnešiem, montāžas strādnieku darba slodze bija neracionāla.

Arī šis gads sagādā mums sarūgtinājumu: aizkavējusies cauruļu un citu komplektējošo materiālu piegāde. Tāpēc apstājusies santehniko darbi kolhoza «Vārkava» topošajā namā, kaut gan SCO jau sagatavojusi šo objektu montāžas darbiem.

Materiāli tehniskās apgādes uzlabošanas ziņā jāstrādā vēl daudz. Taču tas mūs nemulsina. Pašlaik nopietni risinām visus sasāpējušos jautājumus. Mūsu organizācija papildinājusi ar jaunu ziņošu speciālistu tieši materiālu un tehnikas jautājumos.

Nobeigumā jāpiebilst, ka tikšanās SCO un SPMK darba kolektīvos nepieciešams organizēt biežāk. Tās ir lietderīgas. Mēs labprāt un bez iebildumiem atbalstām starp kolonnu celtniecības organizācijas kolektīva iniciatīvu nodot tikai tādas objektus, kuri ir pilnībā ekspluatēšanas kārtībā.

Pieredze!

Kooperatīvs kooperatīvā

Saldus rajona kolhozā «Jaunais komunārs» valsts sagādei cūkgaļu neražo, taču cūku fermas saimniecībā ir.

— Te nav par brīnīties, — skaidro galvenā zootehniķe R. Ansone, — šī ferma pieder individuālo palīgsaimniecību īpašniekiem, kuri apvienojušies kooperatīvā. Galu viņi izmanto savām vajadzībām. Paši brīvā laikā veco viensētu pielāgojuši cūku izmītināšanai. Dzīvniekus aprūpēt labprāt uzņēmusies pensionāre J. Krasucka. Kooperatīva ienākumi un biedru naudas veido pietiekami lielu summu, lai varētu gan lopbarību iegādāties, gan lopkopei par darbu samaksāt.

Saruna turpinās kooperatīva liellopu fermā. Arī te kādreiz bija viensēta. Tagad šeit ir govju un teļu novietnes, pagāls, kurā jās neredzēt mēģinājumus ne mazāko sienu kumskūti, zem nolūmes — traktors T-40. Šurp atbraucām kopā ar kolhoza priekšsēdētāju Sociālistiskā Darba Varoņi J. Blūmu, Mums, preti iznāca N. Akočenko. Viņš kopā ar sievu šeit aprūpē nelielu šlaucamo govju grupu.

— Kooperatīvs kooperatīvā lopu skaita ziņā pielīdzināms kādreizējām viensētām, — spriež priekšsēdētājs. — Šī pieredze noder tādos ciematos, kāds ir mūsējais. Te uzbūvētas pilsētas tipa mājas. Pašlaik gan nākuši pie atziņas, ka daudzstāvu nami nederas ciemata kopējā ainavā. Jāceļ individuālās ģimeņu mājas ar tām piederošām saimniecības ēkām. Taču nākas rēķināties arī ar to, kas uzbūvēts agrākajos gados. Divas trešdaļas ģimeņu pie mums mīt daudzdzīvokļu mājās. Lopus turēt viņi atteikušies. Kāpēc? Gan kūtiņ, gan plavas, gan ganības taču atrodas vairāku kilometru attālumā no cilvēku dzīvesvietām.

Lūk, tāpēc arī, izveidojusies bezlīdzīga situācija — kolhoznieki dodas pēc produktiem uz pilsētu. Bez tam — kolhozā ne mazums ir arī sociālās sfēras dar-

binieku, kuriem zemkopja darbi ir sveši. Saimnieciskajām rūpēm pēc iespējas mazāk sava brīvā laika ziedot grib arī kolhoza speciālisti, mehanizatori, slaucējas. Katrs otrs no viņiem aktīvi nodarbojas ar sportu, piedalās mākslinieciskajā pašdarbībā.

Kooperatīvam ir savs veikals, kur pārdošanā ne tikai piens, gaļa un olas, bet arī dārzeņi, augļi, konservi un citi produkti. Te katrs var piegādāt izaudzētās produkcijas pārpalikumus.

Vēl jāpiebilst, ka šī savdabīgā palīgsaimniecība dod labumu arī kolhozam. Piemēram, savām vajadzībām kooperatīva locekļi izmanto pusi no visa saražotā piena. Pārpalikums tiek pārdots valstij un ieskaitīts kolhoza plānā.

P. MAŅKO,
TASS korespondents

Kā norit lopu ziemošana?

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona
saimniecībās (pēc RARA
dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govīm dienā, 11. februārī	+ - salīdz. ar iep. dek.	+ - salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
«Krasnij Oktjabrj»	13,7	+0,3	-0,6
Leņina	9,8	+0,1	—
«Sarkanā ausma»	9,2	+0,5	-0,6
«Nākotne»	9,1	+0,6	-0,5
Raiņa	8,8	+0,3	+1,5
«Rīts»	8,5	+0,6	+0,6
M. Gorkija	8,5	+0,2	-2,1
Rušonas p. s.	8,2	+0,1	-0,3
«Zelta vārpa»	7,9	+0,3	-0,2
Dzeržinska	7,6	+0,2	+0,2
Kirova	7,5	+0,1	-1,8
Suvorova	7,4	—	+0,2
Aglona p. s.	7,3	+0,1	+0,2
«Dzintars»	7,2	+0,3	+0,3
«Sīlukaļns»	7,1	+0,2	+0,2
K. Marksa	6,7	-0,3	+0,2
Oškalna	6,6	+0,4	-1,8
Rudzātu p. s.	6,5	+0,1	-0,7
«Vārkava»	6,3	+0,2	—
«Dubna»	5,6	+0,3	-1,5
RAJONA	8,2	+0,2	-0,4

Nevis runāt, bet rīkoties

Arī mēs esam viena no tām ģimenēm, kas dzīvo Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta ražotajās mājās. Vārkavā šīs mājas tika uzbūvētas samērā nesen — pirms četriem gadiem. Pa šo laiku Līvānu māju konstruktoriem un celtniekiem adresēts tik daudz pārmēģinājumu, ka, uz tiem pamatojoties, varētu pat grāmatu uzrakstīt.

Šigada bargā ziema patieso ainu iezīmēja sevišķi skaidri. Janvārī mūsu mājā temperatūra nekad nebija augstāka par pieciem grādiem virs nulles. Degvielas padeves cauruļvads pastāvīgi aizsala, līdz beidzot vispār pārtrauca darboties. Tagad kurināmo nesam spainī. Nepatīkamā smaka izplatās pa visu māju. Šādu gaisa nākas elpot arī abiem mūsu bērniem (jaunākajam nav pat gadu). Ūdensvads aizsalis jau pirms mēneša.

Esmu dzirdējis, ka gadu pēc māju samontēšanas visas buļskrūves vajagot pievilkt no jauna. Pie mums to neviens nav izdarījis. Spraugas sienās ir jau pirk-

sta platumā. Pūlējāties aizbāzt tās, taču tas nepalīdz — no sienām tik un tā velk vējš. Grīda ir tik auksta, ka pat vilnas zekes uz tās nav patīkami stāvēt. Kā tad telpā rotāties bērnam?

Vienā no augstāva istabām siena līgojas, tikko mazliet spēcīgāk aizver durvis. Kur ir garantija, ka šī māja kādā jaukā dienā nesabrūk? Viss darīts pa roku galam. Bet mums taču šeit jādzīvo, pareizāk būtu teikt — jātraumē nervu sistēma un jābojā veselība.

Par šo tematu, protams, varētu runāt vēl ilgi un daudz, taču diez vai no tā būs kāds labums. Parunāsim, un atkal viss būs pa vecam...

I. MAKAROVA
Kolhozs «Vārkava»

NO REDAKCIJAS.

Autorei ilksakarīgais jaunatums — vai ir kāda jēga atkal runāt par Līvānu mājubūvētāju problēmām, protams, klūs par vienu no sarunas tematiem pie redakcijas «apaļā galdā».

Kad būs kārtība?

Ar interesi lasu presē publicētos materiālus par Līvānu māju kvalitāti. Atsaucoties uz redakcijas aicinājumu, savā vēstulē runāšu par dzīvokļu problēmām vispār.

Pirmām kārtām trūkumi meklējami projektētāju darbā. Gan

piecstāvu nami (daudzos to variantos, kā arī Līvānu mājās) ārēji izskatās labi. Lielie logi dara namu skaistāku, taču milzīgo izmēru dēļ tie ir grūti atvērtami, pie tam dažreiz to darīt ir pat bīstami. Rezultātā ventilācija šajās mājās ir slikta. Jāpiebilst arī, ka lielos logus ir grūti tīrīt. Gadījumā, kad stikls saplīst, ne vienmēr iespējams sadabūt jaunu, vajadzīgajiem izmēriem atbilstošu. Vasarā, īpaši karstā laikā, saule burtiski cepina, bet ziemā ir auksti. Vēdlozīņu nav, nedarbojas arī speciālā ventilācijas sistēma. Dzīvokļos nepietiek sanitāro mežglu, tajos ir šauri, tie ir nepraktiski.

Bez tam vēl jāņem vērā arī tas, ka celtniecības darbi veikti nepilnīgi, nevīžīgi un neprecīzi. Turklāt celtnieku pielautās kļūdas ne vienmēr izdodas novērst. Piemēram, Līvānu slimnīcas jaunajā korpusā kādā palātā radiatora nesilda jau kopš tās dienas, kad ēka tika nodota ekspluatācijā. Un neviens neko nespēj darīt lietas labā.

Par apkuri gribu parunāt sīkāk. Laikam jau nav tāda speciālista, kurš prastu uzskaitīt, cik un kādus radiatorus vajag ierīkot konkrētajā telpā, lai tajā būtu optimālā temperatūra (jau sen zināms, ka šai temperatūrai jābūt 19 — 20 grādu virs nulles). Daudzās ēkās — gluži kā velmēšanā, cehā (pilsētas vecajā bērnu dārzā, skolās nepārtraukti uzturoties šādā sūtoņā, bērni dažreiz krīt vai gļboni, kaut arī aiz loga valda ziemas sals). Arī dzīvokļos reizumis ziemas laikā nākas vērt valā logus. Bet blakus citās mājās auksti. Pat martā un

aprīlī, kad laiks jau kļuvis silts, kurina tikpat sparīgi kā ziemā. Rezultātā daudzi slimo. Prātīgi saimniekojot, varētu ietaupīt daudz kurināmā. Taču vajadzīgs gudrs cilvēks, kurš risinātu šo jautājumu konkrētos apstākļos.

Nākamā problēma: uzcelto objektu ekspluatācija. Soreiz runāšu par individuālajām mājām, jo tieši tās aplūkojot, atklājas vēl kāds fakts: dzīvokli viss spīd un laistās, bet atkritumi un citas nevajadzīgas mantas tiek izmestas laukā pa logu, izliktaš aiz durvīm, krājas bērnu ratīnos, kuri atrodas kāpņu telpās, utt. Attaisnojums: nejeradā, speciālā mašina — atkritumu savācēja.

Kāpņu telpas ir piemērotas, nereti tie tiek ierīkotas «smēķētavas». Mētājas suniem un kaķiem domāta barība. Kā atbilde uz šādu labdarību parādās arī pa kādai šo dzīvokļu atstātai «vīzītkartītei». Liekas, šo četrkājaino draugu tie savairojies tik daudz, ka drīz no tiem valrs nebūs nekāda glābina. Suni un kaķi brīvi klaiņo apkārtnē, kašājas bērnu spēlēm domātajās smilšu kastēs.

Bēniņi ir piedrozoti, lūkas un durvis vienmēr plaši atvērtas, mazākie bērni, neviena nebrīdināti, rāpjas uz jumta, no turienes «novēro» apkārtni. Pusaudži rīko dažādas «atrakcijas»: met garām-gājējiem uz galvas gaisa balonus, kuri piepildīti ar ūdeni.

Vārdus sakot, šīm mājām nav saimnieka. Kurš aizvērs bēniņus? Kurš pieprasīs iedzīvotājiem, lai tiktu ievēroti mājas ekspluatācijas noteikumi? Vienaldzības pārņemtie iemītnieki par šādām lie-

tām negrib ne dzirdēt, kur nu vēl kaut ko uzsākt darīt.

Nobeigumā gribu pastāstīt par savām bēdām, lūgt padomu, kā rīkoties tālāk. Dzīvojam piektajā stāvā. Jumts tiek jau ilgus gadus. Ventilācijas lūku remontētāji izsītuši jumtā pārāk lielus caurumus, tagad bēniņi piedzīti ar sniegu. Bet lietus laikā pa gries-tu šuvēm strūklām tek ūdens. Griesti pastāvīgi ir mitri, pārklāti ar pelējumu. Nesenais sals «izgreznojis» istabas kaktus ar sarmas rotu, temperatūra dzīvoklī nepārsniedza plus divus grādus. Bēniņos — kā caurstaigājama pagalmā. Pat šeit daži atļāvušies ierīkot istu «krāmu» noliktavu. Pēdējo triju gadu laikā esmu pastāvīgi griezusies pēc palīdzības dzīvokļu saimniecības pārvaldes Līvānu iecirknī — gan pa telefonu, gan rakstiski. Pēc šādiem signāliem parasti kāds ierodas, pastaigā pa bēniņiem, taču darīts līdz pat šim brīdim nav nekas. Ja ir tumšs, tad bēniņu apgaismošanai dažiem ienācis prātā izmantot aizdedzinātu papīru.

Vienā komplektā parasti ir trīs atslēgas. Ieteicams būtu vienu no tām atstāt dzīvokļu saimniecības pārvaldē, otru nodot mājas vecākā rīcībā, bet trešo lai glabā pie sevis kāpņu sekcijas vecākais. Tad tiktu radīta iespēja kontrolēt, kas un ar kādu nolūku dodas uz bēniņiem. Domāju, ka gan projekta izvēlē, gan nama celtniecības un ekspluatācijas periodos galvenā loma tomēr būtu ieradama tā istajam saimniekam.

Kārtība jāievieš ne tikai tad, kad attiecīgajās instancēs pienākusi sūdzība. Kārtībai jābūt vienmēr.

B. PLATAČE

Līvānos, Saules ielā 24 — 40

Pēc kritikas

SPRAUGAS SIENAS

Materiālā «Mazāk „ieteikt“, vairāk darīt» («Leņina Karogs», Nr. 8., 20. janvāris) izteiktas vairākas kritiskas piezīmes. Tās pauž rajona saimniecību iedzīvotāju neapmierinātību ar Līvānu māju celtniecības kvalitāti.

Zīņoju, ka avīzē publicētais materiāls ir apspriests, tas atzīts par pareizu un savlaicīgu. Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta un Līvānu specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas speciālistu grupa, kuru vadīja mūsu uzņēmuma galvenā inženiera vietnieks kvalitātes jautājumos K. Griģors, kopā ar Raiņa kolhoza (par kuru bija runa minētajā publikācijā) celtniecības inženieri M. Popenkovu apsekoja saimniecībā esošās Līvānu mājas, kuras uzceltas 1980., 1982. un 1986. gadā.

Pārbaudes laikā vēlreiz apstiprinājās fakts, ka gan Līvānu EMBK, gan Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācija, gan Raiņa kolhozs pieļāvuši daudzus

„Mazāk „ieteikt“, vairāk darīt“

trūkumus. Piemēram, konstatēts, ka visās Raiņa kolhoza uzceltajās Līvānu mājās ir spraugas ārējo paneļu iekšējā apdarē. Tās radušās jau ekspluatācijas sākumā apkures režīma neievērošanas dēļ. Tagad šos trūkumus novēršam. Tomēr vislabāk būtu izgatavot āršienas no liela formāta koka skaidu plāksnēm.

REDAKCIJAS PIEZĪME:

Doma ir ļoti pareiza. Piebildīsim arī, ka labāk gan būtu izmantot pašu ražotās koka skaidu plāksnes, nevis apmierināties ar piegādātajām. Pēc saņemtajām ziņām 1987. gada plānā izpildei Līvānu EMBK būs nepieciešami 23 tūkstoši kubikmetru koka skaidu plāksņu. Pašlaik tās tiek piegādātas no Bolderājas. Ne mazums līdzekļu tiek tērēts transportēšanas, kā arī iekraušanas un izkraušanas darbu apmaksāšanai, tiek izmantoti desmitiem dzelzceļa vagonu. Bez tam izbrāvētā produkcija jātransportē uz Daugavpili, uz ražošanas apvienības «Rīga» mēbeļu kombinātu.

Vai tiešām bijusi Latvijas starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskā apvienība, tagad — Latvijas agrorūpnieciskā kompleksa celtniecības organizāciju apvienība, līdz pat šim brīdim uzskata, ka līvāniešiem izdevīgāk ir nevis

ražot pašiem savas koka skaidu plāksnes, bet gan vest tās šurp no Bolderājas? Līvānu EMBK taču jau speciālā cehā pietiekamā daudzumā ražo savas koka skaidu plāksnes, kuru lielu daļu iespējams noslīpēt. Un vēl — slīpēšanas darbu apjomus var viegli paplašināt, izmantojot jau esošo iekārtu.

Jāpiebilst, mūsbrāt, viena visai interesanta detaļa: Ventpils ražo liela izmēra koka skaidu plāksnes, taču Ventpils mēbeļu kombinātā nepieciešamas tikai mazizmēra koka skaidu plāksnes, tāpēc lielās plāksnes tur tiek sazāģētas mazākos gabalos. Toties Līvānu EMBK ražotajām mājām zems kvalitātes līmenis ir galvenokārt tādēļ, ka šeit vajadzīgā izmēra koka skaidu plāksnes iegūst, salīmējot kopā atsevišķas nelielas...

SLIEKSŅI UN LOGU BLOKI

Apsekojot uzbūvētās mājas, konstatējām arī to, ka sliekšņi, balkonu durvis, logu bloki lielākoties nav izturējuši laika zoba iedarbību un ir satrūdušies. Galvenokārt tā ir EMBK vaina, jo kā sliekšņus, tā arī balkonu un ārdurvju konstrukcija ir nepilnīga (īpaši mājās, kurām nav notekcauruļu). Tāpēc tagad cenš-

mies papildus pasargāt sliekšņus no nokrišņiem.

Vēl viena «šaurā vieta» — logu bloki. Caur tiem nokrišņi iekļūst mājās iekšienē. Tādējādi pakāpeniski satrūd loga apakšējais rāmis. Tagad paredzēti atklāti drenāžas «grāvīši», kas novadīti līdz loga stūriem. Savukārt loga stūri tiek papildus hermetizēti. Izmainīts arī logu bloku un sienas salaiduma mezgls.

Jāpiebilst, ka Raiņa kolhoza Līvānu māju īpašnieki savu mītni, acīmredzot, nav iemīļojuši. Gadu ilgi netiek atjaunots logu un durvju krāsojums. Un koks, protams, trūd un bojājas. Ziemai iestājoties, ne visi stiežas aizlīmēt logus. Vai tā ir kārtība? Kā līdzēt mēs no savas puses? Stūra salaidumu un pieklāvuma mezglu nostiprināšanai pielietosim speciālu mastiku. Šajā nolūkā ieviešim modernāku tehnoloģiju (izmantojot šprīces).

LEDAINA GRĪDA, AUKSTUMS VELK NO PAGRABA

Jā, grīdas tik tiešām ledainas — it īpaši 1985. gadā celtajās mājās. Tas tāpēc, ka gan paneļu stūra salaidumos, gan starp ār-

sienām un mājas pamatu par blīvi izmantots penopoluretāns, kurš, gadu gaitā zaudē savas īpašības. Tagad esam sākuši pielietot jauna veida blīvi — hermītu.

Avīzes lasītāji ir ziņojuši arī par to, ka mājās reizumis apdzīst pavards. Pašlaik projektēšanas institūts «Agroprojekts» (bijušais «Kolhozprojekts») ir izstrādājis speciālu dūmeņu uzgali, kuri paredzēti tām mājām, kurās tie nepieciešami.

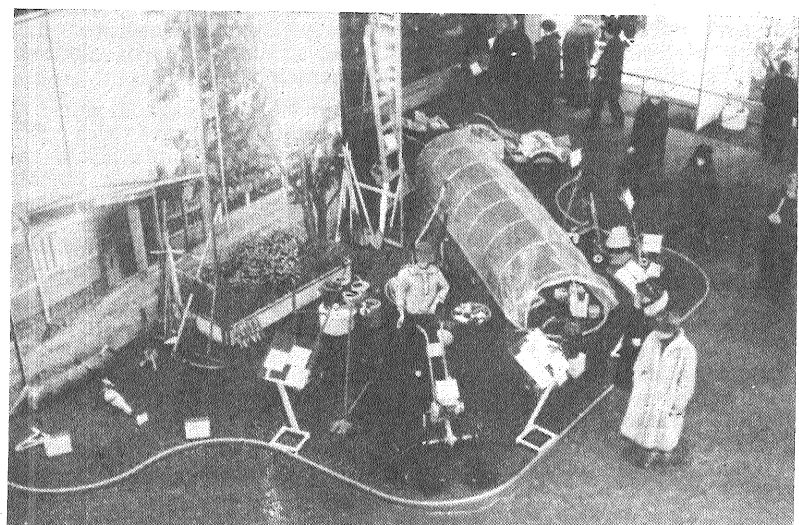
PAR CVETKOVU ĢIMENES MAJU (SOVHOZA «RUSONA»)

Arī šo māju mēs apsekojām. 29. janvārī, kad laukā valdīja 29 grādu liels sals, Cvetkovu mājā bija tikai 12 grādi siltuma. Pī, tams, maz, Bieži aizsala arī apkures cauruļvads. Bēdīgi kļūst arī šogad. Visus ārējās apdares darbus veica Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas darbinieki. Viņiem arī jāuzņemas atbildība par šo brāķi.

Kas attiecas uz EMBK pieļautajām neizdarībām, būvējot mājas Raiņa kolhoza un Rusonā, varu teikt, ka mēs veiksīm visus nepieciešamos remontdarbus, lai konstatētos defektus novērstu.

A. KOZLOVSKIS,

Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta direktors

MASKAVA. PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē paviljonā «Tautas patēriņa precis un iedzīvotājiem piedāvājamo pakalpojumi» jaunu tehniku un iekārtas, kuras izmantojamās darbā personīgajā patēriņā, izstādījuši 21 ministrijas un resoru pakļautībā esoši 170 uzņēmumi un organizācijas.

Ipašu interesi apmeklētājos rada ekspozīcija, kurā izvietotas iekārtas mājamatnieku darbībai, haminām-vasarnīcām, pirtīm, labierīcības personīgajam augļu un sakņu dārzam.

TASS fotohronika

PSRS zemes kadastrs

Ir atrisināts liels tautsaimnieciski svarīgs uzdevums — sastādīts un stājas spēkā «PSRS Valsts zemes kadastrs». Pirmo reizi mūsu zeme saņem fundamentālu darbu, kas satur nepieciešamās ziņas par visu pamatu pamatu — zemi.

Sis valsts dokuments ir krājums, kas satur simtiem tabulu un daudzus tūkstošus skaitļu. Aiz katra no tiem ir tāds vai citāds uzskaites rādītājs, tāds vai citāds mūsu galvenās nacionālās bagātības raksturojums, tās kvantitatīvais un kvalitatīvais novērtējums. Kadastrā ir četras sadaļas: «Zemes izmantošanas reģistrācija», «Zemes daudzums pa lietojumolātībām», «Zemes lietojumolātību kvalitāte» un «Zemes novērtējuma rādītāji». Ziņas par mūsu zemi un savienotajā republikām sniegtas salīdzināmā dinamiskā ik ceturtdaļgadsimam.

Tādējādi redzamas tās pārmaiņas, kas notikušas zemes fonda izmantošanā, un iezīmējas perspektīvās tendences.

Piemēram mīnēsīm dažus skaitļus, kas nosaka agrorūpnieciskā kompleksa tagadējos resursus. Tā rīcībā ir vairāk nekā 558 miljoni hektāru lauksaimniecībā izmantojamās zemes. No tiem 227 miljoni hektāru ir aramzeme un vairāk nekā 4,6 miljoni hektāru — daudzgadīgie stādījumi. Atzīmēsim, ka pēdējā ceturtdaļgadsimta laikā manāmi palielinājušies mūsu pilsētu un ciemu teritorija, bet aramzemes platība, rēķinot uz katru iedzīvotāju, samazinājusies no 1,03 hektāriem līdz 0,82 hektāriem. Secinājums ir pilnīgi skaidrs: vairāk kā jebkad agrāk jāsarģā zeme barotā, visiem spēkiem un līdzekļiem jārūpējas par tās auglības paaugstināšanu. Un tas tiks nemts

vērā saimniecībās un to struktūrvienībās: piemēram, cik daudz trūdējošas bija augsnes, noslēdzot saimnieciskā aprēķina darbuzņēmumu, cik tās atlicis pēc intensīvās ražas novākšanas.

Sastādot «PSRS Valsts zemes kadastru», zinātnieki un PSRS Valsts Agrorūpnieciskās komitejas sistēmas speciālisti vienlaicīgi izstrādāja instrukcijas un metodiskus dokumentus, kas nepieciešami, lai pilnīgotu visu zemes ierīcības uzskaites darbu mūsu zemē. Drīz tos saņems dienēti, kas saistīti ar rajona (pilsētas) valsts zemes kadastra grāmatu. Daudziem adresātiem jau nosūtīti «Norādījumi par zemes klasifikāciju» un «PSRS zemes fonda dabiskā un lauksaimnieciskā rajonēšana».

D. SMIRNOVS,
TASS komentētājs

Medaļas „Darba veterāns“

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrētu ar medaļu «Darba veterāns» apbalvoti Priekuļļu rajona kolhoza «Silu-
kalns» kolhoznieki: Antonina Broka, Valentīna Bruzguļe, Izidoris, Zālans, Veronika Zeimule, Pēteris Krosovskis, Marta Opolais, Leontīna Pekstīna, Jānis Rampāns, Aleksandra Seržante, Anna Teilāne, Antonina Teilāne, Veronika Upeniece, Eleonora Čaunāne, Emīlija Eriņa, Pēteris Eriņš un Francis Jurišs; kolhoza «Nākotne» kolhoznieki: Ivans

Anapjevs, Jānis Armāns, Helēna Vaivode, Tekla Veibāne, Veronika Vilcāne, Aleksandrs Visockis, Antons Gavars, Francis Znotiņš, Ivans Ivanovs, Pēteris Kursītis, Pēteris Nikitins, Tekla Ozola, Jāzeps Rusiņš, Tekla Upeniece, Anna Ūsāne; Kirova kolhoza kolhoznieki: Emīlija Boltais, Genovefa Puzāka, Jānis Puzāks, Fatinija Sokolova, Anna Ūsāne, Genovefa Čakule, Veronika Čača, Marija Šefnere.

Uzreiz — četrus vimpeļus

saņēma mūsu nodaļa kā pagājušā gada sociālistiskās sacensības starp republikas lauku rajonu iekšlietu daļām uzvarētāja.

Par labākajiem atzīti krimināl-izmeklēšanas daļas (priekšnieks N. Maksimovs), sociālistiskā īpašuma izlaušanās apkarošanas grupas (vecākais operatīvais pilnvarotais L. Puruškevičs), pasu gaida (priekšnieks G. Sobolevs), labošanas darbu un darbā iekārtošanas inspekcijas (vecākais inspektors A. Bogatirjovs) darbinieki.

Tik lielu uzvaru esam guvuši pirmoreiz. Tās iespējamību nodrošinājis pašizliedzīgs dienests, augsta disciplīna, profesionālā meistarība.

Atsevišķi mūsu darbinieki stimulēti arī individuāli: J. Utināns saņēma krūšu nozīmīti «Milicijas teicamnieks», bet M. Fiodorovs, J. Lāčkājs, L. Puruškevičs — krūšu nozīmīti «Par telcamu dienestu milicijas iekšlietu daļā».

G. MIHEJEVS,
rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks

KONKURSS — APTAUJA

Populārākā grāmata. Kura tā ir?

Jau otro gadu pēc kārtas Latvijas Grāmatu draugu biedrība rīko konkursu par gada populārāko grāmatu. Aizvadītajā aptaujā par tādu tika atzīta Dagnijas Zigmontes darbs «Bites dzelens». Pie šāda secinājuma nonāca lasītāji ne tikai mūsu rajonā, bet arī visā republikā. Sogad lūdzam nosaukt 1986. gada populārāko grāmatu. Aptaujas dalībniekiem piedāvājam arī uzrakstīt recenziju par mīļāko grāmatu. Seit jāpiebilst, ka par populārākās grāmatas kandidātiem vajag minēt Padomju Latvijas

rakstnieku, dzejnieku un publicistu darbus, kurus 1986. gadā laida klajā republikas izdevniecības latviešu vai krievu valodā (ņemot vērā atkārtotus izdevumus).

Atbildes uz aptauju un recenzijas lūdzam atstāt Latvijas Grāmatu draugu biedrības rajona valdei līdz 1. martam.

Mūsu adrese: Priekšos, Raiņa bulvārī 28.

R. DENISOVA,

Latvijas Grāmatu draugu biedrības rajona valdes atbildīgā sekretāre

Izdevniecības „Zvaigzne“ medicīnas literatūra

Kā allaž — izdevniecības «Zvaigzne» literatūras izlaidis plānā 1987. gadam lielu vietu ieņem medicīnas literatūra. Bet vispirms pakavēsimies pie tiem darbiem, kas iznākuši pagājušajā gadā. Tās ir dažādas medicīnas rokasgrāmatas, kam izstrādāts vienots noformējums — uz balta pamata ietonējums atšķirīgs katrai medicīnas nozarei. Vāka labajā stūrī simbols — «dzīvības svece», ko aizsargā cilvēka plauksta. Uz vāka sniegta īsas ziņas par grāmatas autoriem.

G. Eriņa, M. Godlevska, E. Smeltere «Neiroloģiskie sindromi: kranālās inervācijas traucējumi». Tajā galvenā vērība pievērsta neiroloģiskiem sindromiem un iztīrīti topiskās diagnozes jautājumi šo sindromu aspektā. Autores centušās neiroloģiskos sindromus sistematizēt, ņemot vērā datus, kas atspoguļoti neiroloģijas klasisku darbos, kā arī pašu klīniskos novērojumus.

L. Terentjeva, L. Fridenberga «Dabiskā siltumdziedniecība» — tā aplūko ārstniecisko dūņu, parafīna, ozokerīta, ūdens u. c. intensīvu izmantošanu dažādu slimību ārstēšanā. Kā zināms, mūsu republikā plaši pielieto tieši kūdras dūņas un minerālūdeņus. Tam veltītas vairākas grāmatas nodaļas.

Apjomīgais darbs «Iekšējās slimības» profesora I. Silina redakcijā iznācis trešā pārstrādātā un papildinātā izdevumā. Tas paredzēts galvenokārt vidējam medicīnas personālam. Soreiz autori centušies tekstu papildināt ar

jaunākajām medicīnas zinātnes atziņām. Lielāku vērību pievēršot profilakses, dispanserizācijas un darbības ekspertīzes jautājumiem.

V. Lozovskis ir medicīnas zinātnu kandidāts, Rīgas Medicīnas institūta iekšējās slimību katedras pasniedzējs. Viņš arī — brošūras «Astma» autors, kurā izmantota kā klīniskā un zinātniskā darba pieredze, tā arī dati no jaunākās literatūras.

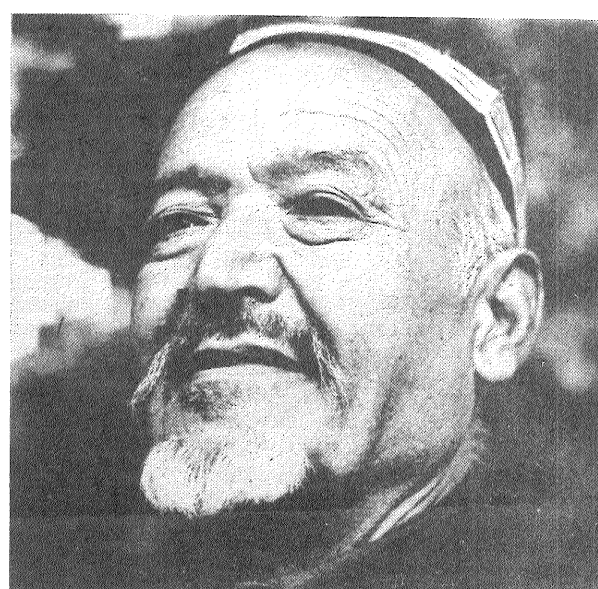
Rīgas Medicīnas institūta Higienas katedrā risināto pētījumu materiāli, kā arī līdzšinējie higiēnas un sanitārijas sasniegumi parādīti grāmatā «Higiēna» profesores Z. Lindbergas redakcijā. Visi aplūkojamie jautājumi izklāstīti gan teorētiskajā, gan praktiskajā aspektā.

Rokasgrāmatā «Cilvēka fizioloģija» profesora A. Valtnera redakcijā izklāstīti mūsdienu priekšstati par sūnu, audu, orgānu un sistēmu darbību, sniegta zināšanas par cilvēka psihiskajām funkcijām un mērķtiecīgās darbības fizioloģiskajiem mehānismiem.

Sogad izdevniecība «Zvaigzne» paredzējusi izdot tādas medicīnas grāmatas kā J. Baltkajs, V. Fatejevs «Zāļu vielu klīniskā mijiedarbība», A. Zarembe «Klīniskā proktoloģija», R. Rozentāls, V. Sobolevs, A. Sondore «Donoru orgānu transplantoloģija», A. Bergmane, A. Andrejeva, M. Orleāna «Normāla dzemdniecība», I. Flēmiga «Zīdāma normāla attīstība un novirzes tajā» u. c.

Z. ZELTĪNA

Krievu uzvārds

UZBEKIJAS PSR. Jau vairāk nekā 45 gadus nelielā Sohu ciematā iedzīvotājs Halils Kašamovs saucas uzvārdā, kas uzbekiem šķiet neierasts. So uzvārdu — Melņikovs — viņš pieņēmis jau 1941. gadā. Pieņēmis, lai godinātu savu kritušā komandiera kapteiņa Melņikova piemiņu.

Halils dzimis Čumakū kišlakā nabadzīga zemieka ģimenē. Seit arī uzaudzis, mācījies skolā. 1940. gadā viņš tika iesaukts aktīvajā karadienestā.

Karam sākoties, Halils bija Rietumu frontes 725. artilērijas pulka kaujinieks. Rotas komandieris — kapteinis Ivans Melņikovs izturējās pret seržantu kā tēvu pret dēlu. Abi cieši sadraudzējās.

1941. gada novembrī Bugas upes labajā krastā rota uzsāka nevienlīdzīgu kauju. Cīņā smagi ievainoja kapteinī Melņikovu. Ne uz mirkli neapstājoties, Halils nesa ievainoto komandieri uz astoņus kilometrus attālo sanitāro bataljonu. Taču ievainojums bija nāvējošs.

Nu, lūk, nebūs manai dzimtai vairs turpinājuma, — mirstot ierunājās Melņikovs.

— Es pārņemšu tavu uzvārdu, — nosolījās Halils.

Drīz vien ar pulka komandiera pavēli Halilam tika piešķirts uzvārds Melņikovs.

Par savu lēmumu viņš uzrakstīja vēstulē tēvam. Ilgi Halils gaidīja atbildi. Kad vēstule beidzot pienāca, to atvēris, izlasīja sekojošo:

«Tu esi rīkojies pareizi, dēliņ...»

Seržants Halils Melņikovs varonīgi cīnījies pie Smolenskas, Borovičiem, Bujas, Staraja Rusas. Brestas rajonā viņu smagi ievainoja. Pēc astoņus mēnešus ilgas ārstēšanās hospitālī Halilu ieskaitīja rezervē. Atgriezies Sohu ciemā, sāka strādāt milicijas daļā. 1945. gadā kļuva par PSKP biedru.

Par sevišķi bistama noziedznieka aizturēšanu Halilam Melņikovam piešķirts apbalvojums — pulkstenis.

Tagad Melņikovu ģimeni labi pazist visi Sohu ciema iedzīvotāji.

ATTELOS: Melņikovu pases; Halils Melņikovs.

TASS fotohronika

NOSLEDZIES MASU AIZSARDZĪBAS DARBA MENESIS

Gatavojam papildinājumu armijai un flotei

Par to, kā rajona kara komisariāts nodrošina jauniešu sagatavošanu dienestam PSRS Bruņotajos Spēkos, mūsu korespondents lūdz pastāstīt rajona kara komisāru, apakšpulkvedi VITALIJU SUPR-NU.

— Šajā darbā mēs vadāmies pēc PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmuma par jauniešu-
samo sagatavošanu karadienestam un darbojamies ciešā kontaktā ar partijas un padomju orgāniem, sabiedriskajām organizācijām.

— Pastāstiet, lūdzu, kā konkrēti norisinās jauniešu sagatavošana dienestam.

— Šajā darbā izmantojam šādas formas. Pirmkārt, militāri patriotisko audzināšanu skolās. Jaunaglonas 58. PTV, kā arī ražošanā. Otrkārt, speciālistu sagatavošanu DOSAAF skolās. Treškārt, elementārās militārās apmācības visās vidusskolās un profesionālās tehniskajās skolās. Un visbeidzot — rūpes par to, lai puīši noteikti iegūtu vidējo izglītību.

Pašlaik apmēram 83 procentiem no visiem mūsu rajona jauniešiem ir vidējā izglītība. Mēs uzskatām, ka tas tomēr ir maz. Jo mūsu Bruņotie Spēki taču apgādāti ar jaunāko tehniku, kas ir sarežģīta. Tādēļ arī šajā dienesta laikā ar to rī-

koties iemācās tikai labi izglītoti cilvēki.

DOSAAF skolas gatavo ne mazums kvalificētu speciālistu. Puīšus mācīties nosūta rajona kara komisariāts. Katrs trešais jauniešs auctamais jau pirms došanās dienestā ir ieguvis speciālisti, kura noderīga arī armijā.

— Kāda ir jauniešsamo fiziskā sagatavotība.

— Gatavojot jauniešs dienestam Padomju Armijā, liela vērība jāvelti viņu fiziskajai attīstībai. Tas, kas šajā jomā tiek darīts rajona skolās un uzņēmumos, ne vienmēr dod vajadzīgo efektu. Tikai GDA normu kārtošana (kurai, nav ko slēpt, bieži vien ir formāls raksturs — sak, būtu tikai skaitliskie rādītāji), protams, nekādā ziņā nevar dot to rūdījumu, kāds nepieciešams karavīram.

Maz rajonā ir tādu jauniešsamo, kuri ieguvuši sporta klasi militāri tehniskajos sporta veidos. Šķērslis šajā darbā ir materiāli tehniskās bāzes trūkums. Piemēram, rajonā darbojas tikai sešs šautuves.

ATTELA: rajona kara komisārs V. Suprungs sarunājas ar jauniešsamo Ivaru Mencī.

J. SILICKA foto

Sarunājoties ar jauniešiem, kuri nesen atgriezušies no dienesta Padomju Armijā, uzzinājām, ka dienesta laikā daudziem no viņiem nācies saskarties ar grūtībām tikai tadē, ka trūcis vajadzīgā fiziskā rūdījuma. Te ir par ko padomāt gan partijas organizācijām, gan sabiedrībai, gan rajona tautas izglītības nodaļai, gan fiziskās kultūras un sporta komitejai. Protams, arī mums, kara komisariāta darbiniekiem. Jāorganizē sekcijas, militāri tehniskajos sporta veidos, dažādi tehniskie klubī. Lai to varētu īstenot, pirmām kārtām jārada nepieciešamā materiāli tehniskā bāze.

— Jūs skārat vairākas problēmas. Kā domājat tās risināt?

— Visā visumā no rajona skolām armijā un flotē dodas dienēt cienīgs papildinājums. Tomēr, kā redzat, netrūkst arī problēmu. Pirmsiesaukšanas vecuma jauniešu vidū daudziem ir vāja zināšanas dzimtas puses vēsturē. Nepietiekami cieši veidojas kontakti starp komisariātu, karaspēka daļu un uzņēmumu kolektīviem.

Kara komisariāts pašlaik lielu vērību velta tam, lai ciešāka kļūtu skolu sadarbība ar saviem šefiem — rajona uzņēmumiem un organizācijām.

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē tika izskatīts jautājums par elementārās militārās apmācības uzlabošanu un tās materiāli tehniskās bāzes nostiprināšanu. Ipaši tika uzsvērts, ka skolām praktiski jāpalīdz: iāpagādā tās ar visu vajadzīgo. Starp citu — šajā ziņā ir labs piemērs — Rudzētu vidusskola (direktors V. Sprinģis, militārās apmācības pasniedzējs P. Gedušs).

Ir izstrādāta sistēma, lai noteiktu rajona skolās un citās mācību iestādēs sociālistiskās sacensības par labākajiem rezultātiem jauniešu sagatavošanā karadienestam uzvarētājus. Vislabākie rezultāti pašlaik ir Rudzētu un Priekuļu 1. vidusskolai.

Mēs, kara komisariāta darbinieki, turpinām meklēt jaunas formas darbā ar jauniešiem. To prasa pārkārtošanās, kas norit visā mūsu zemē.

Intervēja V. ROMANOVSKIS

SARUNA PAR STARPTAUTISKIEM TEMATIEM

Solis ceļā uz kodolbrīvu pasauli

Maskavas starptautiskais forums «Par kodolbrīvu pasauli, par cilvēces pastāvēšanu» bija viens no vispārējākajiem pēdējo gadu notikumiem — tā Rietumvācijas laikraksts «Hamburger Morgenpost» vērtē mūsu zemes galvaspilsētā notikušo pazīstamu pasaules darbinieku tikšanos. Viņu vidū bija izcili zinātnieši, aprindu, tirdzniecības, kultūras un garīdzniecības pārstāvji — cilvēki ar dažādiem politiskiem uzskatiem. Taču viņus vienoja patiesas un dziļas bažas par cilvēces un mūsu planētas likteni kodollaikmetā.

Zīmīgi, ka pirms foruma Rietumos, un pirmām kārtām Savienotajās Valstīs, šo tikšanos mēģināja apiet ar klusēšanu vai iztēlot kā «Maskavas propagandas pasākumu». Šis panākums nebija jauns un nedeļa cerēto efektu. Tagad, rezumējot Padomju Savienības galvaspilsētā notikušās diskusijas, dažādu valstu politiskie darbinieki un komentētāji vienprātīgi uzsver, ka plašā domu apmaiņa lielā mērā palīdzējusi izprast vienam otru nostāju visvarīgākajos kara un miera jautājumos. Kā šajā sakarā atzīmē laikraksts «Rheinische Post» (VFR), «Padomju Savienība nav «launuma impērija», kā to mēģina iztēlot Vašingtona, bet gan lielvalsts, kas pieļauj pretēju uzskatu izteikšanu un ir gatava atklātām diskusijām».

Citiem vārdiem sakot, šķiet, ka laikraksts pratis izcelt galveno, kas patlaban nepieciešams, lai garantētu visaptverošu starp-

tautiskās drošības sistēmu, — jaunu politiskās domāšanas veidu, kas atbilstu laika prasībām. Pēc ārzemju novērotāju domām, tieši šāda pieeja audās cauri PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova runai, viņam tieko ties ar foruma dalībniekiem. Šī runa, atzīmē Polijas laikraksts «Rzecz Pospolita», «kļuva par foruma kulmināciju, tā atspoguļoja jauno pasaules redzējumu, globālo pieeju visiem starptautiskajiem attiecību attīstības aspektiem». Tieši tas radīja platformu, lai militāri politiskajā sfērā izvirzītu Padomju Savienības programmu, kas paredz līdz 2000. gadam likvidēt kodolieročus un ko dedzīgi atbalsta visa pasaules progresīvā sabiedrība. Jau pusotra gada šo kursu pastiprina vienpusējā kārtā noteiktai, kodolspēdzienu moratorijs un citāda konkrēta rīcība.

Par pamatu ņemot jauno pasaules skatījumu, Padomju Savienības vadība formulējusi un izvirzījusi vispārējai izskatīšanai starptautiskās ekonomiskās drošības koncepciju, kā arī demonstrējusi jaunu pieeju humanitārajām problēmām.

Uz šādas politikas fona sevišķi uzkrītoši ir Reigana administrācijas un vairāku tās sabiedroto mēģinājumi destabilizēt starptautisko stāvokli, vēl vairāk pastiprināt bruņošanās sacensību, vispirms izvērsot to kosmosā.

Sajās dienās Vašingtonas varas kabinetos pastiprināti tiek analizēti PSRS un ASV pretraķešu aizsardzības līguma «plašās» interpretācijas un kosmosā

bāzējamo sistēmu agrās izmēģināšanas varianti. Tāpēc rietumvalstu galvaspilsētās īpašu uzmanību veltī nostājai, ko Maskavas forumā izklāstīja Padomju Savienības vadītājs. Nodomu «ļoti rūpīgi izstudēt» M. Gorbačova runu izteikuši Lielbritānijas, VFR un Austrālijas valdību oficiālie pārstāvji.

ASV administrācija apsolījusi dot atbildi uz šo runu. Sajā sakarā atliek vienīgi cerēt, ka Baltais nams beidzot starptautisko saskarsmi un uzvedību saskaņos ar kodollaikmeta realitātēm, jo, kā tika atzīmēts forumā, vai nu politiskās domāšanas veids sāks atbilst laika prasībām, vai arī civilizācijai un pašai dzīvībai uz zemes draudēs bojāeja.

Pasaules prese ar ārkārtīgi lielu interesi sekoja Maskavas forumam, atzīdama, ka tas izvērties nopietnā, dzīvā, kaut arī bieži vien grūtā dialogā. VSDP parlamenta frakcijas eksperts Egonš Bārs, kas piedalījās šajā starptautiskajā forumā, griežas pie VFR valdības ar aicinājumu sarīkot analogisku forumu Rietumvācijā. Būtu labi, teica E. Bārs, ja tas neklūtu par vienīgo šāda veida notikumu. Šis aicinājums, kas atspoguļo Maskavas tikšanās dalībnieku lielumu lielā vairākuma noskaņojumu, liecina, ka tā kļuvusi par ļoti lielu soli ceļā uz sabiedriskās kustības attīstīšanu cīņā par kodolbrīvu pasauli, par cilvēces pastāvēšanu.

V. ČUKSEJEVS
(TASS)

PIE SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS PARTNERIEM

Jauns tirdzniecības centrs

Jaunais tirdzniecības centrs, kas atvērts Kirova kolhozā, atzīts par vienu no labākajiem Rēzeknes rajonā. Tajā ir veikals ar plašu tirdzniecības zāli, labām noliktavām un palīgtelpām. Ednīcā ir mājīga zāle un darbojas mūsdienīgi ēdiena gatavošanas cehi. Nedaudz vēlāk tur durvis vērš arī kulinārijas un konditorejas izstrādājumu veikals. Tirdzniecības centru atklāja tieši tad, kad notika kolhoza veterānu sapulce. Viņi arī kļuva par pirmajiem pircējiem.

...Klaļā vietā pie divu lauku ceļu krustojuma pēdējos piecos gados izaudzis moderns ciemats ar skaistām kolhozu mājam. Tajā ir skola, klubs, modes atelē un sadzīves pakalpojumu punkts. Tagad atvērts arī tirdzniecības centrs, bet kolhoza valde

jau apspriež veterānu iesniegto priekšlikumu izveidot savu pensionātu vecajiem ļaudīm. Tajā gribētu dzīvot ne tikai vecie kolhoznieki, kuriem nav bērnu, bet arī citi veterāni, kas negrib šķirties no savas dzimtas puses un braukt pie bērniem uz pilsētu.

Rūpes par jaunajiem un vecajiem kolhozniekiem dod labus augļus. Kolhozs, kas piederēja pie ekonomiski vājākajām saimniecībām, pēdējos trijos gados kļuvis rentabls, tam pietiek mehanizatoru un lopkopju. Interesanti ir tas, ka 97 procenti no kolhoza strādājošajiem ir vietējie iedzīvotāji, kas ļauguši šajā zemē.

M. NIZINSKA,
LATINFORM korespondente

Redaktors V. PETROVS

VIETEJO RADIORAIĢIJUMU PROGRAMMA

26. februārī plkst. 12.40

- ◆ Vēstis no rajona darba kolektīviem.
- ◆ Rit loppu ziemošana. Pie mikrofona Raiņa kolhoza valdes priekšsēdētāja vietniece A. Daugavvanaga.
- ◆ Par pārkārtojumiem tirdzniecības darbā stāstīs rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. Neicgalis.
- ◆ Kas jauns rajona bibliotēkā? Apskats.

Uzmanību!

No šī gada 25. februāra līdz 1. martam laikā no plkst. 10.00 līdz 19.00 rajona kultūras namā jū, atvērta laukos būvējamo individuālo dzīvojamo māju projektu un maketu izstāde.

25. februārī plkst. 14.00 notiks saimniecību vadītāju, celtnieču darbu vadītāju un individuālo būvētāju seminārs, kuru organizē Latvijas PSR Valsts celtniecības komiteja.

Preiļu rajona agrārūnietiskā apvienība

PREIĻU RAJONA PATERĒTAJU BIEDRĪBAS

SAGADES KANTORIS

ar Preiļu veikala «Sadzīves tehnika» starpniecību iedzīvotājiem pārdoš paaugstināta pieprasījuma preces, ievērojot šādus nosacījumus:

◆ Par vienu no desmit pārdošanā esošajām veļas mazgāšanas mašīnām «Malutka» jānodod (pēc izvēles): 100 kg melno metāllūznu, 20 kg krāsaino metāllūznu, 200 kg makulatūras, 20 kg ārstniecībā derīgo izejvielu, 50 kg kārklu mizu vai 100 svaigu sēņu.

◆ Par vienu šujmašīnu 62 — 67 rbl. vērtībā (realizēšanai piešķirtas 5 šujmašīnas) jānodod pēc izvēles: 150 kg melno metāllūznu, 30 kg krāsaino metāllūznu, 75 kg kārklu mizu, 30 kg dzērveņu vai 10 kg ārstniecībā derīgo izejvielu.

◆ Par vienu šujmašīnu 186 — 201 rbl. vērtībā (realizēšanai piešķirtas 5 šujmašīnas) jānodod pēc izvēles: 200 kg melno metāllūznu, 30 kg krāsaino metāllūznu, 30 kg dzērveņu, 20 kg ārstniecībā derīgo izejvielu vai 50 kg svaigu sēņu.

◆ Par vienu motorzāģi «Družba» (realizēšanai piešķirti 40 motorzāģi) jānodod pēc izvēles: 200 kg melno metāllūznu, 30 kg krāsaino metāllūznu vai 200 kg makulatūras.

◆ Par vienu ledusskapi «Minsk» (realizēšanai piešķirti 10 ledusskapi) jānodod pēc izvēles: 300 kg melno metāllūznu, 50 kg krāsaino metāllūznu, 150 kg kārklu mizu vai 300 kg makulatūras.

◆ Par putekļu sūcējiem «Uralec», «Ciklon», «Čaika», «Raketa» (realizēšanai piešķirti pa 5 putekļu sūcējiem no katras markas) jānodod pēc izvēles: 100 kg melno metāllūznu, 20 kg krāsaino metāllūznu, 200 kg makulatūras, 5 kg ārstniecībā derīgo izejvielu, 20 kg dzērveņu vai 30 kg svaigu sēņu.

◆ Realizēšanai piešķirti arī 10 vibrācijas sūkņi «Rodničok» un 10 centrifūgas «Centa». Par katru no minētajām precēm jānodod pēc izvēles: 100 kg melno metāllūznu, 30 kg krāsaino metāllūznu, 200 kg makulatūras vai 40 kg dzērveņu.

Preiļu rajona patērētāju biedrības sagādes kantoris noslēdz ar iedzīvotājiem līgumus par uzskaitītās produkcijas nodošanu un izsniedz preces laika posmā no šī gada 25. februāra līdz 1. septembrim.

PREIĻU RAJONA PATERĒTAJU BIEDRĪBAS

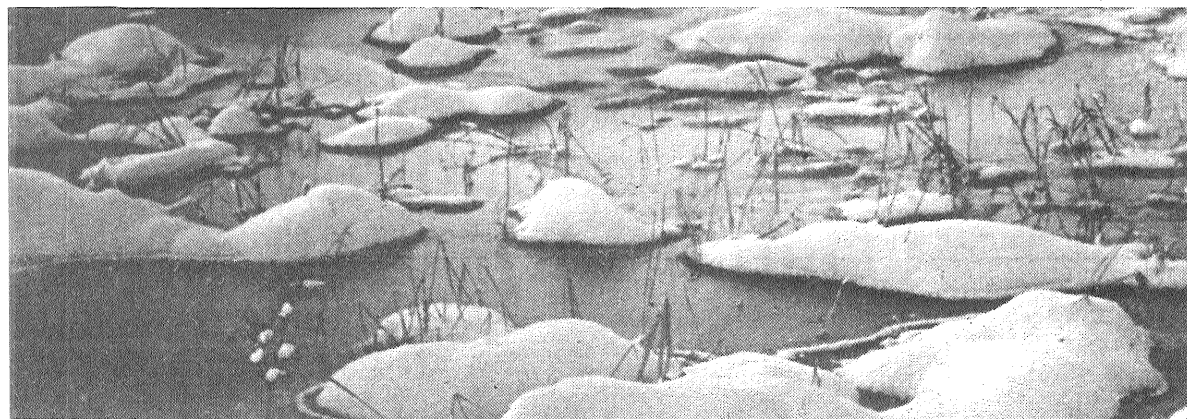
SAGADES KANTORIS

no 1. februāra līdz 31. martam

Iepērk no iedzīvotājiem makulatūru, lupatas un krāsainos metāllūznus, pretim izsniedzot burku metāla vāciņus. Norēķinus veic šādi: par 1 kg makulatūras — vāciņš, par 10 kg lupatu — 30 vāciņi, par 10 kg krāsaino metāllūznu — 50 vāciņi.

Iepērkam no iedzīvotājiem:

- čūkaļu (cena — 3,20 rbl. kg),
- dzērvenes (cena — 2,20 rbl. kg),
- ķiplokus (cena — 1,60 rbl. kg),
- ziemas sīpolus (cena — 0,70 rbl. kg),
- burkānus (cena — 0,30 rbl. kg).

Pavasari, vairs nav aiz kalniem.

K. GAILUMA foto

SPORTS — SPORTS — SPORTS —

Jaunaglonā — sudrabs

Republikas ziemas čempionāts motokrosā, kas bija veltīts DOSAAF 60. gadadienai, notika Pūres izmēģinājumu stacijās apkaimē. Čempionāts sapulcināja visus spēcīgākos republikas moto braucējus. Katrā motociklu klasē uz starta līnijas nostājās 60 labākie. Motokluba «Jaunaglonā» pārstāvēja četri sportisti: V. Petrovs, N. Leonovs un jaunieši V. Bogdanovs un E. Kupčs.

Čempionāts notika ļoti nelabvēlīgos laika apstākļos, jo mototrasē klāja ūdens un ledus. Bija nepieciešama liela meistarība un pieredze, lai kļūtu par sacensību līderi.

Jauniešu klasē (kopā dalībnieku skaits dēļ) sacensības ritēja trīs pusfināla braucienos. Mūsu zēni V. Bogdanovs un E. Kupčs bez īpašām grūtībām izcīnīja tiesības nostāties uz finālsacensību līnijas.

Jau ar pirmajiem metriem vadībā izvirzījās V. Bogdanovs. Viņš centās atrauties no konkurentiem, bet vairāki kritieni sportistu atvirzīja ceturtajā vietā. Šis čempionāts V. Bogdanovam bija pirmās lielākās un atbildīgākās sacensības. Ar uz-

devumu viņš tika galā godam, jo parādīja gan labu sagatavotību, gan cīnītāja raksturu. Ar katru apli, apdzēnot vienu dalībnieku pēc otra, viņš finišā ierindojās otrajā vietā. Līdz zelta medaļai pietrūka 17 sekunžu. Tas ir liels sasniegums, jo republika čempionāta sudraba medaļa uz Latgali atceļoja pirmo reizi.

Arī E. Kupčs sacensības uzsāka enerģiski. No starta viņš ieņēma ceturto vietu un ar katru apli tuvojās līderiem. Motora klūme nelāva īstenot savus nodomus. E. Kupčs šoreiz nācās samierināties ar vietu skatītāju pulkā.

250 cm³ klasē šoreiz ierindā bija pat motosportisti, kuri ir PSRS izlases komandā. Motokluba «Jaunaglonā» pārstāvēja V. Petrovs un N. Leonovs. No starta V. Petrovs ieņēma otro vietu, bet kritiens viņu atvirzīja uz piekto vietu. Nikolaju Leonovu mazliet pievīla tehnika, tāpēc viņa rezultāts ir desmitā vietā. Ar šiem sportiskiem sasniegumiem uzteicami, jo dalībniekiem tas bija pirmais čempionāts.

Kaimiņu mototrasē

Daugavpils, mototrasē notika sporta svētki, kas bija veltīti

Latvijas Leņina Komunistiskās jaunatnes savienības 23. kongresam. Sacensības rīkoja Dzelzceļa transporta tehnikuma sporta entuziasti. Tās noritēja organizēti un sportisti sasniegta labus rezultātus. Arī skatītājiem bija interesanti, jo motosports aizrauj daudzus. Sporta svētkos piedalījās arī mūsu rajona pārstāvji.

Uz sacensībām daugavpīlieši ielūdza piecus jaunagloniešus. No starta līdera pozīcijas ieņēma mūsu komanda ar V. Bogdanovu priekšgalā. Skatītāju sveikts, V. Bogdanovs finišēja pirmais. Otrajā vietā ierindojās S. Stolerovs. Bet trešo vietu nācās «atdot», jo E. Kupčs kritienā guva traumu. Jāteic, ka sacensību dalībnieki parādīja īstu cīnītāju raksturu.

V. ANCVERS,

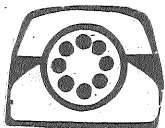
motokluba «Jaunaglonā» treneris

MOSU
LASĪTAJU
IEVERĪBAI!

Laikraksta «Leņina Karogs»
nākamais numurs iznāks rīt,
25. februārī.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1, TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieks, sekretariāts — 22154, partijas dzīves, skolu dzīves un vēstulju nodaļas — 21996, padomju celtniecības nodaļa — 22203, agrārūnietiskā kompleksa nodaļa — 21769, rūpniecības un celtniecības, kultūras un sporta nodaļas — 21759, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzinaš par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 646 eks. (latv. val. 9 762 eks., krievu val. 3 884 eks.).

1. nos. Iespiests Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valsts ielā 1. Indexs 68169 Pas. 279.